

EXPLICACIÓ FALLA INFANTIL PLAÇA PRADO. Any 2015

S'estila

Per parlar de moda
donarem veu a la xicalla
perquè en innocent contalla
ens parlen d'actual roba.

Del que s'estila
dona fe tot el que ventila
outfits, tendències,
colors i fins i tot experiències.

Ja no val amb el detall
ni amb el que en diu l'embolcall:
cal seguir de la tribu el costum
i encertar fins i tot en el betum.

La moda és una vivència,
en diuen amb solvència
els catedràtics de l'aparença
seguits per milers fets creença.

Són temps nous

de valors a preu de sous
mentre s'esfondra el sentiment
d'un poble pacient.

En innocent descarada
els xiquets de la contrada
narren amors i històries
amb la moda bastint memòries.

Tota infantil innocència
sosté dogma de fe i creença
cosida amb màgia i encanteri
en un hàlit de fascinació i misteri.

És l'etapa per creure
el que el món no acaba de beure
mentre no engul encara les certeses
fetes de l'ocàs de les proeses.

El moment, encara,
de bastir de somnis
el que no ha tocat el vernís
de les galtades a la cara.

Per a la realitat analitzar
de somnis cal parlar
però també dels materials

de què han fet les certeses principals.

No cal oblidar

els dictats que imposa

el temps en el seu passar:

modes que l'ara qüestionar no gosa.

De bastir somnis i dèries

s'encarreguen les fades

que habiten en les contrades

i inoculen fantasia com les tènies.

La seua màgia és un fil prim

que, mentre la rutina bastim,

la ment encisa

amb l'ansia d'un desig precisa.

Formen part de la lliçó

fades amb fils per tota acció

narrant què s'estila

per tot conte que la realitat afile.

Amb la discreció

i de la màgia el pur sigil

disparen i recreen l'acció

mentre creiem que tot penja d'un fil.

Les cosidores

La primera d'elles, **Tisoreta**,
agafa la mida
d'allò que en diuen vida
amb lliçons que mai agraïm de bestreta.

Tisoreta compona una muda
com qui pren la mida a la geografia
de viure si la gana no acostuma:
queda un abillament de categoria!

L'acompanya **Filomena**,
que té alertes de tota mena
per a les advertències que el viure
amaga quan sembla que tot és riure.

Filomena lidera
el que el componiment considera:
és propi de les persones amb estil
utilitzar diplomàcia i tacte subtil.

Del seu fil
que uneix les nostres escenes
va unida una agulla per punxar penes

que porta la fada **Agulleta** amb estil.

Agulleta pren el fil
de la manera de viure amb estil,
de comportar-se amb elegància
per no beure's la vida amb abundància.

Tancarem el pany del dol
si la vida ens sorprèn
amb botons que tanquen
els punts de sutura si el mal fa gol.

D'això s'encarrega la fada **Botoneta**,
disposada de bestreta
a fer diana en la fortuna
per a què els mals no en diguen pruna.

S'encarrega que tot estiga al lloc
ben amarrat amb botons
per tindre arguments a montons
si la fortuna no trobes enlloc.

I si ens oblidem dels greuges
serà perquè li hem pres a la vida la mesura
sense perdre davant el dolor la impostura
sentint l'amor com quan el cor i jo érem verges.

La fada **Mètrica**

disposa de moral atlètica
per adaptar cada lliçó
quan es necessita amb prémer botó.

Fa sabates a mida
per al camí de la vida
i ajusta els pantalons
a totes les ocasions.

Com s'ho fan
per vestir amb estil
i marcar el que vestiran
les it girls de tendències mil?

Utilitzen fil
del més divers
per, com ací en vers,
bastir el viure en novembre o abril.

Els fils

El curs de la història
en la petjada de la memòria
s'anomena **fil conductor**
i defineix el curs de la remor.

És qui nodreix l'arqueologia
d'artefactes per al futur
Per a què cap teoria
continga un demà dur.

És d'este fil el dictat
el que marca el que ha arribat
a les prestatgeries de boutiques
per saber què cal que et fiques.

Amb **fil musical**
farcirem el recital
de la nostra banda sonora
que cada moment rememora.

Així escenes associem
a cançons que mai acaben,
que a la ment guardem
ben d'amagat per a què no fallen.

Cada tendència
té associat un moviment
que en les lletres sent
la raó i esperit de la supervivència.

Així, solem associar
cançonetes que bé sabem recitar

a moviments estètics,
saldos i estils cromàtics.
Hi ha dies grisos,
moments de colors,
ocasions per a totes les coentors
i excentricitats sense matisos.

Gastarem fil de pescar
si nova vestimenta hem d'armar
amb les pràctiques d'abans
i el coratge de la terra i els paisans.

És tendència poc usada
aplicar este fil a la moda,
però hi ha innovacions
fruit dels temps i les sensacions.

Temps nous
que amb valentia somous
amb noves fórmules
que d'investigacions acumules.

La moda com en la vida
va d'anar provant
al model a mida
complements i blondes ficant.

Recorrerem al **fil dental**

si ens manquen les paraules
o les idees en embolic mental
convertides en burdes faules.

No és idoni material
per afegir a un retall
però en unir les peces
soldaran les costures.

Solem emprar objectes
que tot i no ser perfectes
deixen espai a la imaginació
o al que han dit innovació.

Anar provant
és tot l'estil
de blogueres i famoses,
cibernautes i tecloses.

Amb el **fil d'aram**

tenim més possibilitats
per deixar bocabadats
als qui de moda tenen fam.

Es tracta d'un objecte
ben subjecte

a la memòria col·lectiva
i aprés des de la retrospectiva.

Amb bon recitar
correctament es pot incorporar
al detall d'un vestit
o un tratge ben polit.

Amb ganes de festa
no va en motlle com la resta
i de treballar resulta costós
però a l'artesania resulta agradós.

Utilitzarem un o un altre
segons com vulguem combatre
l'anar a contracorrent
com qui la novetat no sent.

Com bastir
el que cal cosir
és el secret i recepta
que el pret-a-porter accepta.

Els materials necessiten
de circumstàncies que no eviten
i que al temps es peguen:
modes, es nomenen.

La vida són estils
amb bons matisos,
que de colors o grisos
de no adaptar-nos ens fan vils.

Les modes

Recordant els huitanta
tornarem de moda
un estil que encanta,
que cada generació recorda.

És el de la **moda punk**,
un estil marcat i definit
relacionat amb la música,
de monyos amb molt de colorit.

Vestits sempre negres
i grans botes
en aparença de tenebres,
dosificant el somriure amb gotes.

Relacionada amb el misticisme
està la **moda gòtica**:
un punt de romanticisme,
recarregada i estrambòtica.

Eixe punt de nostàlgia
adreçat amb la melangia
que deixa el cor romput,
i canvia a un estil tossut.

Serà la personalitat
la que en el viure marcarà
l'estil o especialitat
amb independència de si agradarà.

És de tribus urbanes
dels **skate** la roba
que sempre es prova
el xicot d'asfalt amb ganes.

La seua **moda** peculiar
consisteix en el xafar
amb esportives i xandall
de la ciutat el seu embolcall.

Els temps moderns
deixen vells estils erms;
necessiten nous manuals
amb vestimentes cabdals.

Deixarem la **moda fashion**

per anar al fidel son
de les noves aparences
de bellesa sense mancances.

Seran els joves
protagonistes de coses noves
i far on adreçar
tot el que queda per crear.

Com en un encanteri
adobat de màgia i misteri
associem l'estil
al viure elegant i subtil.

És la discreció
virtut de la moda i la vida
i requisit d'acció
per a qui cus art a mida.

Associarem així cada vivència
a una marcada tendència
de manera que la vestimenta
siga extensió del que u aparenta.

S'encarregaran amb fantasia
les fades de fabricar amb gelosia
una història com un vestit

com a resposta al viure atrevit.

Mentre, filem prim
la creació que bastim
d'agulla i fil
rematada amb estil.

Viure és prendre la mida
a l'encanteri
o farcir sense misteri
la realitat mal cosida.

Una incitació,
esta del paper,
a vestir com a nou quefer
tot el que s'estila
com a prova d'incitació
al que el futur a poc a poc ventila.

Vestiu,
viviú,
goseu,
proveu.

Tot està per medir.

